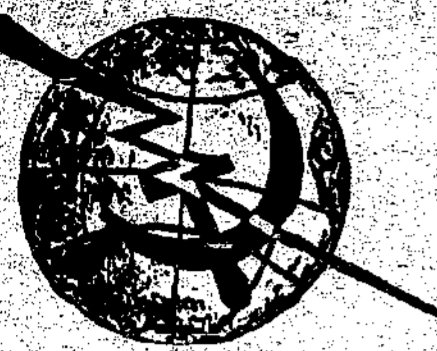

Το περιεχόμενό της: «Τα στελέχη αποφασίζουν για όλα, χαρακτηρίζεται η σοβιετική κοινωνία...»

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

ΤΡΟΤΣΚΥ (Προδομένη) — (1938)

Table with subscription information including price (10/-), frequency (weekly), and contact details.

ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ ΠΙΑ Ο ΜΥΘΟΣ!

Οι Δημοτικές Έκλογές στις πόλεις, απόδειξαν για μία ακόμα φορά πως οι εργαζόμενες μάζες της Κύπρου, κλει-

«Εδειξαν ακόμα πως αγώνες χωρίς ταξικό νόημα και ταξικό περιεχόμενο μπορούν με την ανεξάρτητη επέμβαση των μαζών να γίνουν ταξικοί αγώνες...»

Για τις εργαζόμενες μάζες οι κινητοποιήσεις της Κυριακής στη Λευκωσία δεν είχαν τίποτα άλλο από μια ταξική προέκταση που χρησιμοποιήθηκε ενάντια στα κάστρα της γραφειοκρατίας...

Τέτοιες κινητοποιήσεις μπορούσαν να γίνουν για τη λύση του ανεργιακού και για την ήδη ενίσχυση των απεργιακών αγώνων της Έργατικής Τάξης...

Όπως έχει αποδειχθεί ύστερα από τα αποτελέσματα των Δημοτικών Έκλογών στις πόλεις, το 'Ακέλ απέτυχε να διατηρήσει την επιρροή του, γιατί ένα μεγάλο ποσοστό ψηφοφόρων που στις προηγούμενες Δημοτικές Έκλογές ψήφισε το 'Ακέλ και το πρόγραμμα της παράταξης 'Εθνικής Συνεργασίας το κατέψηφισε στις προχθεσινές εκλογές...

Αυτό σημαίνει πως η επιρροή του 'Ακέλ μέσα στις μάζες άρχισε να χάνει έδαφος σε τέτοιο βαθμό που δύσκολα μπορεί να προέλθει κανένα κατά πόσο θα καταφέρει η γραφειοκρατία να σταθεροποιήσει τη θέση της μέσα στο έλε εργατικό κίνημα...»

Το Τροτσκιστικό Κόμμα Κύπρου, παρά τη λυσσαμένη αντίδραση του 'Ακέλ και παρά τις προτροπές της αντίδρασης να καταψηφίσουν τους υποψηφίους μας στη Λάρνακα και τη Λεμεσό κατάρρωσε να σταθεροποιήσει την επιρροή του μέσα στα εργαζόμενα στρώματα της Λάρνακας και της Λεμεσού, κι' όχι μονάχα να σταθεροποιήσει την επιρροή του, αλλά και να σημειώσει μια σημαντική αύξηση της επιρροής του στη Λάρνακα ιδιαίτερα...»

Το άνοιγμα της κάλπης του Τροτσκιστικού υποψηφίου στη Λεμεσό άφισε κατάκλητους τους Σταλινικούς που δεν περίμεναν σε καμία περίπτωση ένα τέτοιο αποτέλεσμα εννοϊκώτατα για τη δική μας παράταξη...»

Οι 747 ψήφοι που ρίχθηκαν στην κάλπη του σ. Μεδινού παρά τη συκοφαντική προεκλογική εκστρατεία του 'Ακέλ και του ΚΕΚ ενάντια στο δικό μας υποψήφιο αποτελεί το πιο ήσυχο καστούκι από μέρος της Έργατικής Τάξης στο πρόσωπο κείνων που έχουν συμφέρο να συκοφαντήσουν την αλήθεια, για να προεκμοίσει στην παράταξη τους κομμουνιστικά όραματά...

Τα αποτελέσματα των εκλογών στη Λάρνακα και τη Λεμεσό, από τη δική μας άποψη αποτελούν μια σημαντική Νίκη του Τροτσκιστικού Κόμματος Κύπρου, που παρά τις οικονομικές δυσκολίες και παρά την έλλειψη συνεχούς κομμουνιστικής προπαγάνδας σε φαρδιά κλίμακα, έκριναν τη δική μας κομματική παράταξη άρκετά υπελογιάννη δύναμη στα μέτρα των πολιτικών και ταξικών αντιπάλων μας...

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΛΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Είναι δυνατή η ειρηνική μετάβαση στο Σοσιαλισμό μέσω της Λαϊκής Δημοκρατίας...

Τότε αρχίζει μια εποχή «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ». Όλη η ανθρωπινή ιστορία θορύβει την πραγματική της εξέλιξη με τη βαριά αυτή Μαρξιστική ανάλυση...»

Οι παραγωγικές σχέσεις όσο κι' αν ποικίλλουν στη μορφή τους στις διάφορες φάσεις της κοινωνικής εξέλιξης είναι στη βάση τους οι σχέσεις ανάμεσα σε κείνους που κατέχουν το μονοπώλιο στα μέσα της παραγωγής...»

Από τον πολύ περιορισμένο χώρο του «Εργατή» θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια πιο αναλυτική απάντηση γενικά, για όσους ελπίζουν να ενδιαιρούνται να μάθουν την αλήθεια πάνω σ' αυτό το ζήτημα...»

«Ο Μάρξ στην πρόλογο στην «Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας» γράφει: «Στην κοινωνική παραγωγή της ζωής οι άνθρωποι έχουνται σε σχέσεις καθορισμένες, ανεξάρτητες από τη θέλησή τους...»

«Ο Μπερστάιν προσπαθώντας στην εποχή του ν' αμφισβητήσει την ισχύ αυτού του νόμου ειδικά για την καπιταλιστική κοινωνία, βασισμένος πάνω στο ότι από το 1871 ως το 1914, οι σχέσεις ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις δε βγήκαν έξω απ' τα όρια της νόμιμης απλής...»

«Από το 1914, η κοινωνία σφραδάζει κάτω απ' τον επιφανειακό ούγκο τους στασιμότητας του καπιταλισμού. Τα πιο τρομακτικά παγκόσμια γεγονότα, συνταράσσουν το καπιταλιστικό οικοδόμημα...»

ΜΕΤΑ ΤΑ «ΕΠΙΝΙΚΕΙΑ» ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΥΒΡΙΣΤΕΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΘΑΝΑΣΙΜΟΥΣ ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΣΣ

Στα μετεκλογικά επινίκια του ΕΜΕΚΕΛ στις 23 του Μάη, ο Γεώργιος Χριστοφόρου σάν ένας από τους όμιλητές, έβριξε κατάλληλη τη στιγμή για να επιτεθεί ενάντια στο κόμμα μας και να μας κατηγορήσει σάν συνεργάτες των άστων στις δημοτικές εκλογές...»

«Εμείς που ξέρουμε πως ο Τζωρτζής δεν πιστεύει ούτε ο ίδιος αυτά που είπε αλλά άτομικη συμφεροντολογική λόγοι τον αναγκάσανε να επιτεθεί ενάντια σε κείνους που αποτελούν τους πιο θανασιμους ιδεολογικούς εφιάλτες της αγρομισθής γραφειοκρατίας...»

«Αν όμως εξακολούθησε την γραφειοκρατική και κράτους και στες προεκλογικές συγκεντρώσεις της παράταξης του σε ότι αφορά τους Τροτσκιστές, τότε η αμφιβολία στους όπαδούς του θα μεγαλώσει και ειλικρινά του λέμε πως θάνε σε έθρος της παράταξης του...»

«Εμείς όμως σάν διαλεκτικοί θα δώσουμε εξηγήσεις στους εργατές και σ' ανακτιζουμε τους λόγους που έδηγησαν το Τζωρτζή πρώτα στη σιωπή και τώρα στο συκοφαντικό κατήφορο...»

«Ο Μπερστάιν προσπάθησε στην εποχή του ν' αμφισβητήσει την ισχύ αυτού του νόμου ειδικά για την καπιταλιστική κοινωνία...»

«Μέσα σ' αυτή την κατάσταση οι σταλινικοί κηρύττουν τον κατευνασμό τη συμφιλίωση και την ειρηνική και βαθμιαία μετάβαση προς τον σοσιαλισμό...»

Και τώρα: Τη στιγμή που γνώριζες κύριε Τζωρτζή πως οι Τροτσκιστές συνεργάζονται με τη δεξιά, γιατί έσθ και οι άλλοι ρήτορες της παράταξης σου δεν έμαθραντέ ούτε λέξη στις προεκλογικές σου όμιλίες γι' αυτή τη συνεργασία και ν' αναφέρεις συγκεκριμένες κατηγορίες και ήλθες εκ των ύστερων με άοριστολογίες και ψεύτικες συκοφαντίες να το κάνεις αυτό γιαν ν' αποδείξεις τάχα πως συνεργαζόμαστε με τη δεξιά;...»

«Γιατί σ' έλο το διάστημα της προεκλογικής εκστρατείας απόφυγατι έπιμελώς ν' αναφέρεται την υποψηφιότητα του δικού μας υποψηφίου; Και γιατί περιοριστηκατε μόνο στο στερεότυπο: άσπρο στις πρώτες έφτά κάλπες και μαύρο στις άλλες όχτώ της αντίδρασης;...»

«Γιατί ήλθες εκ των ύστερων να μας κατηγορήσεις σάν προδότες και διασπαστές καθάρματα κτλ. τώρα πια που τα όπλα σου έχουν πάθει άφλεγσία και κι ύστερικές κρημνές σου προσπαθούν να μεταπίσουν εκείνους που έχουνε πια δώσει τη ψήφο τους στο σύντροφό μας;...»

«Ανεξάρτητα από την άκάντησή σου που δεν την περιμένουμε, δίνουμε εμείς τις πιο κάτω εξηγήσεις στο λαό, γι' αυτή την άλλοπρόσκαλη στήση σας, που δείχνει πως ύστερόβουλα δουλεύεται σ' αυτή την περίπτωση...»

«Νομίζατε άκόμα πως με τη σιωπή σας θα κρύβατε από τους εργατές την ύπαρξη του Τεταρτοδιεθνιστικού κινήματος, που σήμερα είναι μάλλον τανή πραγματικότητα...»

«Νομίζατε άκόμα πως με τη σιωπή σας θα κρύβατε από τους εργατές την ύπαρξη του Τεταρτοδιεθνιστικού κινήματος, που σήμερα είναι μάλλον τανή πραγματικότητα...»

(Συνεχίζεται)

Ο ΜΟΝΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Η οικονομική κρίση που ξέσπασε στον τόπο μας, και που απειλεί να ρίξει στους δρόμους τα φτωχογεννητικά και μικροαστικά στρώματα, δεν είναι μονάχα το άμεσο αποτέλεσμα του τερματισμού του πολέμου και της μετατροπής της πολεμικής βιομηχανίας σε ειρηνική, όπως διατηνεται τόσο ο άριστος, όσο και ο δευτερός τύπος. Η οικονομική κρίση στον τόπο μας έχει και άλλα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, έχει κι άλλες αιτιολογικές ρίζες, που σκόπιμα αποφεύγουν να φέρουν οι φυλλίδες του τόπου, για να μη βρεθούν στην ανάγκη να υποδείξουν και τα απαραίτητα μέτρα για τη λύση του οικονομικού και δημοσιονομικού προβλήματος.

Η οικονομική κρίση στον τόπο μας έχει επιδεινωθεί μονάχα από την αντανάκλαση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, που ήλθε από τη μετατροπή της πολεμικής σε ειρηνική βιομηχανία, από τον περιορισμό του συναλλάγματος, κι από την στενότητα του χρηματισμού στις πιο πολλές χώρες που έχουν χάσει την οικονομική τους σταθερότητα ύστερα από την κατάρρευση και την κατάρρευση, στην μεσοπολεμική περιόδου. Κι έχει επιδεινωθεί μονάχα γιατί σε καμιά περίπτωση η χώρα μας δεν υπήρξε αυτόσκιος σε ειρηνική βιομηχανία, από τον περιορισμό του συναλλάγματος, κι από την στενότητα του χρηματισμού στις πιο πολλές χώρες που έχουν χάσει την οικονομική τους σταθερότητα ύστερα από την κατάρρευση και την κατάρρευση, στην μεσοπολεμική περιόδου. Κι έχει επιδεινωθεί μονάχα γιατί σε καμιά περίπτωση η χώρα μας δεν υπήρξε αυτόσκιος σε ειρηνική βιομηχανία, από τον περιορισμό του συναλλάγματος, κι από την στενότητα του χρηματισμού στις πιο πολλές χώρες που έχουν χάσει την οικονομική τους σταθερότητα ύστερα από την κατάρρευση και την κατάρρευση, στην μεσοπολεμική περιόδου.

Στον τόπο μας, από χρόνια πολλά, η οικονομική κρίση έγινε μόνιμη και διαρκής. Η Εθνική μας οικονομία δε μπόρεσε ποτέ στην νεότερη ιστορία μας να καλύψει τις ανάγκες του τόπου σε όλα τα χρονικά του λαού, και οι εξαγωγές μας δε μπόρεσαν σε καμιά περίπτωση να καλύψουν τις εισαγωγές μας. Γι' αυτό το λόγο, η χώρα μας εΐτανε πάντα χώρα εξαρτημένη από το μεγάλο κεφάλαιο του εξωτερικού, εΐτανε χώρα που διοικούταν κυριολεκτικά κάτω από την επιμέλειά του και την καταπίεση του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, που ήθελε να κρατάει πάντα τον τόπο μας στις σιδερένιες τανάλιες του για δυό κυρίως βασικούς σκοπούς: 1ον Για να χρησιμοποιεί τη χώρα μας σαν πηγή φθηνών πρώτων υλών για την τροφοδότηση της βιομηχανίας του, και 2ον για τη χρησιμοποίηση του τόπου μας σαν πηγή για τη διάθεση των βιομηχανοποιημένων προϊόντων του.

Αυτή είναι ουσιαστικά η κυριότερη αιτία που κρατούσε τον τόπο μας σε τέτοια οικονομική κατάσταση ώστε να ΐτανε πάντα χρονοκολλημένη και εξαρτημένη από το εξωτερικό ή Εθνική μας οικονομία. Κι αυτό το αποτέλεσμα τείνουν όλες οι ενέργειες της Κυβερνητικής γραφειοκρατίας να διασυνέχουν στον τόπο μας, με τις ανεξέλεγκτες εισαγωγές και εξαγωγές μας με τους οικονομικούς φραγμούς και τις συναλλαγματικές απαγορεύσεις.

Σ' όλες τις περιπτώσεις, παρά την παθητική αντίσταση της άγροτιάς, και παρά τις επαναστατημένες κινητοποιήσεις των παραγωγικών στρωμάτων του τόπου, κανένα νομικό μέτρο δεν έχει εφαρμοστεί από την Κυβέρνηση με σκοπό να περιοριστούν οι εισαγωγές και να τονώσει τις εξαγωγές μας έτσι που να μπορεί να

πραγματοποιηθεί ένα ισόζυγιο, και κατά κάποιον τρόπο μια οικονομική σταθερότητα που να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της ντόπιας βιομηχανίας.

Τα άγροτικά προϊόντα μας, που όλη την καθυστέρηση της άγροτιάς μας βιομηχανίας, στην προπολεμική περίοδο αποτελούσαν ένα βασικό κεφάλαιο για την ισοσκέλιση των εισαγωγών μας. Κι' αυτή όμως στην περίοδο του πολέμου χάσανε τους κυριότερους αγοραστές του εξωτερικού, και ζει άκομα που μπορούμε τώρα να εξαχθούν συναντούν τον ανταγωνισμό του εξωτερικού που για πολλούς λόγους τα υποβιβάζουν χωρίς να μπορούμε να θρονιάσουμε άμειλιτες τιμές έτσι που να πραγματοποιηθεί πραγματική διάθεση και πωροβολία για την ποιοτική καλλιτέρευση των προϊόντων μας από τους ίδιους τους παραγωγούς των.

Αυτό συντείνει ακόμα πιο πολύ στην εξόνωση της κρίσης και της χρονοκοπίας της εθνικής μας οικονομίας, που πραγματοποιείται άργα-άργα, μέσα στα πλαίσια του άποικιακού καθεστώτος, που για να πέσει πρώτες ύλες για τη βιομηχανία του ιμπεριαλισμού, κι' ακόμα για τη χρησιμοποίηση του τόπου μας για βάση εξαγωγής των βιομηχανοποιημένων προϊόντων του.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, το κυρίαρχο κεφάλαιο δε βρίζει κανένα λόγο να θέλει ν' αντισταθεί πάνω στην πραγματοποίηση των βασικών σκοπών του ιμπεριαλισμού, γιατί ως ένα μεγάλο βαθμό η οικονομική του συμφέροντα δε συγχροούνται με τα συμφέροντα του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Αντίθετα, στις πιο πολλές περιπτώσεις το κυρίαρχο κεφάλαιο συνεργάζεται στενά με τον ιμπεριαλισμό, που έχει συνδέσει μ' αυτό τις τύχες του.

Με λίγα λόγια, η Κυπριακή άστική τάξη, που' όλο που κι' αυτής τα οικονομικά συμφέροντα χυτιούνται από την παράταση του άποικιακού καθεστώτος στην Κύπρο, δε διατάζει δε συνεργασθεί μαζί του, όταν μπροστά της προβάλλει το προλεταριάτο σαν κίνδυνος για τα προνόμια και τα οικονομικά συμφέροντα που έχει αποκτήσει. Η άστική τάξη της Κύπρου, είναι απ' αυτή την άποψη μια αντιδραστική δύναμη άντικαν και λαοβία άστικοδημοκρατικά προβλήματα του τόπου, μια δύναμη που στηρίζει την κυριαρχία της πάνω στην παράταση της άποικιακής διακυβέρνησης του τόπου μας.

Μπροστά σ' αυτή τη συγκεκριμένη κατάσταση, το προλεταριάτο, ή άγροτιά, και τα μεσαία στρώματα γενικά ΐνα μονάχα δε πρέπει να ΐχουνε σαν προσανατολισμό τους όταν β' αντιληφθούν τον κίνδυνο που τους απειλεί, τον άγώνα για την Αλτροκυβέρνηση του τόπου. Μ' αυτό τον τρόπο, με μια κυρίαρχη κυπριακή Κυβέρνηση, όλα τα εσωτερικά άστικοδημοκρατικά μας προβλήματα δε μπορούμε να λυθούμε, και η Εθνική μας οικονομία να βρει τα πόδια της, απαλλάσσεται από την ιμπεριαλιστική επιμέλεια και καταπίεση.

Η άγροτική μας οικονομία, και η βιομηχανία μας γενικά δε μπορούμε μόνο τότες ν' ανεπτυχθούν σε κείνο το βαθμό που να κάνουνε ίκανά τα προϊόντα μας για να προτι-

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ Κ' ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

(Απ' το προηγούμενο)
"Αν δεν ξεκαθαριστούν αυτά τα ζητήματα, με τη δικαιολογία πως δεν υπάρχουν τέτοιες διαφορές, είναι ενδεχόμενο να συνταξοδευτούμε πάνω σ' αυτές κολλώντας στην πορεία μας για την κατάκτηση του προλεταριάτου, που θα μας τοποθετήσουν σε μειονεχτική θέση μπροστά στους αντιπάλους μας."

Ας θυμηθούμε για μια στιγμή τα λόγια του μεγάλου μας καθοδηγητή Λένιν, που μπορούμε να μας διευκολύνουν πλείρα στη σωστή εκτίμηση του Ρωσικού φαινομένου. «Το άστικό δίκαιο στη διανομή προϋποθέτει το άστικό κράτος, γιατί το δίκαιο δεν είναι τίποτα χωρίς ένα μηχανισμό καταπιεστικό που να επιβάλλει τους κανόνες του». Αφού το κράτος που θέτει για καθήκο του να μεταμορφώσει σοσιαλιστικά την κοινωνία είναι υποχρεωμένο να υπερασπίσει με τη βία την άνοσότητα δηλαδή τα προνόμια της μειοψηφίας μένει σ' ένα κάποιο μέτρο «άστικό κράτος» μ' όλο που δεν έχει άστική τάξη». (Προδρόμηση "Επανάσταση", σελ. 36).

"Αν δεν ξεκαθαρισθούνε αυτά τα ζητήματα με τη δικαιολογία πως δεν υπάρχουνε τέτοιες διαφορές είναι ενδεχόμενο να συνταξοδευτούμε πάνω σ' αυτές πολύ σύντομα στην πορεία μας για την κατάκτηση του προλεταριάτου που θα μας τοποθετήσουνε σε μειονεχτική θέση μπροστά στους αντιπάλους μας."

"Ας θυμηθούμε για μια στιγμή τα λόγια του μεγάλου μας καθοδηγητή Λένιν, που μπορούμε να μας διευκολύνουν πλείρα στην σωστή εκτίμηση του Ρωσικού φαινομένου: «Το άστικό δίκαιο στη διανομή προϋποθέτει το άστικό κράτος γιατί το δίκαιο δεν είναι τίποτα χωρίς ένα μηχανισμό καταπιεστικό που να επιβάλλει τους κανόνες του».

"Αφού το κράτος που θέτει για καθήκο του να μεταμορφώσει σοσιαλιστικά την Κοινωνία είναι υποχρεωμένο να υπερασπίσει με τη βία την άνοσότητα δηλαδή τα προνόμια της μειοψηφίας μένει σ' ένα κάποιο μέτρο «άστικό κράτος» μ' όλο που δεν έχει άστική τάξη "Προδρόμηση "Επανάσταση" σελ. 36.) Κι' άκομα: Οι εργάτες που είναι στερημένοι, δεν ΐχουνε καμιά όρεξη να δημιουργήσουνε προνόμια και να τα υπερασπίσουνε. Η πλειοψηφία, δε μπορεί να φροντίσει για τα προνόμια της μειοψηφίας. Για να υπερασπίσει τα προνόμια της «μειοψηφίας» το εργατικό κράτος είναι υποχρεω-

μοιούνται στην εξωτερική άγροτιά, όταν τις υποθέσεις μας σαν χώρα δε τις διαχειρίζεται από τον Κυπριακό Απύ Κυβέρνηση, που για να γίνει, χρειάζεται να οργανώσουμε τον άγώνα των εργατών και των άγροτών για μια κυρίαρχη συνταξιακή έθνοσυνέλευση, που δε συντάζει το Σύνταγμα ΐκεινο που δε ΐσπρηται πραγματικά τα λαϊκά συμφέροντα. ΐμπαρξ για μια Κυρίαρχη Συνταξιακή Έθνοσυνέλευση ΐμπαρξ για το Σύνταγμα πραγματικής αυτοκυβέρνησης. ΐμπαρξ για την Οργάνωση του άγώνα για πολιτικές ελευθερίες στο Λαό.

μένο να φτιάσει ένα δργα νο τύπου «άστικού», κοντολογής, να ξαναγυρίσει στον άστυφύλακα («Προδρόμηση "Επανάσταση", Α. 87).

Απ' τα πιο πάνω άποσπάσματα, γίνεται φανερό πως το εργατικό κράτος για να υπερασπίσει τα προνόμια της Θεμιδοκρατικής γραφειοκρατίας του Κρεμλίνου και για να συγκρατήσει τις μάξες στο ΐπιπεδο που βρίσκονται τώρα, χρησιμοποιήσει και χρησιμοποιεί την ίδια μέθοδο που τα άστικά κράτη χρησιμοποιούνε: Τη δύναμη του χωροφύλακα, και γι' αυτό άκριβώς το λόγο, μένει ως ένα όρισμένο βαθμό «άστικό κράτος» μ' όλο που δεν έχει οργανωμένη άστική τάξη. Αυτό προϋποθέτει για σέ βάρος των εργαζομένων μαζών, που ΐμπνέεται και καθοδηγείται απ' την ίδια τη Ρωσική Κυβέρνηση, και που έχει σαν βαθύτερο σκοπό της την υλοποίηση της υπεραξίας στην παραγωγή, και τη διανομή της ανάμεσα στα προνομιούχα ή γετικά στελέχη του εργατικού κράτους και στο άμεσο περιβάλλον τους.

Στη Σοβιετική Ένωση σήμερα, έχει αναπτυχθεί σε καταπληκτικό βαθμό ή γραφειοκρατία, που για την ΐξασφάλιση των προνομίων της διαθέτει μια τεράστια άστυνομική δύναμη μυστική και φανερή, τεράστια στρατόπεδα συγκέντρωσης που μέσα σ' αυτά ριζώνονται όλοι οι συνεπείς Μαξιστές επαναστάτες που λαμβάνουνε θέση ενάντια στα προνόμια της γραφειοκρατίας, κι' έχει ξεπηδήσει ένα διεφθαρμένο ΐποκοδόμημα πάνω από τις μάξες που αποτελείται από παλιά άντεπαναστατικά στοιχεία της δεξιάς, από κουλάους και διανοουμένους, που ΐπι κεφαλής ΐχουνε τοποθετήσει ένα παλιό επαναστατην ή φιλοδοξία και ή άρχοντα που τον ΐχουνε μεταβάλει σε πιστό ΐπρητή της γραφειοκρατίας που ΐργάνωσε αυτό το ΐποκοδόμημα.

Κι' αυτά όλα για να διατηρηθούνε στη ζωή, χρησιμοποιήθηκε ή ίδια δύναμη που χρησιμοποιείται στις Άστικές χώρες, και γι' αυτό το λόγο, όπως λένε οι μεγάλοι επαναστάτες Λένιν και Τρότσκι, το "Εργατικό Κράτος μένει ως ΐνα όρισμένο μέτρο κράτος άστικό με δίχως άστική τάξη. "Από το "Εργατικό κράτος που' όλες τις παρεκλίσεις του από τη Μαξιστική θεωρία και παρ' όλη τη βαρβαρότητα που διακρίνει την κατάσταση που βρίσκεται τώρα ΐπι κεφαλής του δε παραμένει άκομα εργατικό προλεταριακό κράτος, για όσο διάστημα δεν γίνονται ΐμεσες κρατικές ΐπεμβάσεις για την κατάλυση της προλεταριακής βάσης του. Για όσο διάστημα δηλαδή δεν καταργούνται οι βάσεις της ΐδιοκτησίας της ζωής και των παραγωγικών μέσων που κοινωνικοποιήσε ή "Οχτωβριανή ΐπανάσταση, με την άπαιλοποίηση της κεφαλαιοκρατίας και της φαιοιδαρξίας.

Στα μεταξύ, για όσο διάστημα το "Εργατικό κράτος δε είναι κοινωνικοποιημένη ή γή και τα παραγωγικά μέσα, το κόμμα μας δε υπερασπίζει αυτές τις κοινωνικές κατακτήσεις του Σοβιετικού προλεταριάτου, και δε διεξάγει ΐντονο άγώνα ενάντια στη Θεμιδοκρατική γραφειοκρατία του Κρεμλίνου, άποκαλύπτοντας ΐνάμεσα στις μάξες τον άντιδραστικό της ρόλο στην ΐρα-

Η ειρηνική μεταβίβαση προς το Σοσιαλισμό

(Απ' τη 1η σελίδα)

λοένα και περισσότερο απ' τις ΐδιες ΐσωτερικές μεταβολές δημοκρατικοποιείται. "Οτι ο κοινωνικός ΐλεγγος όλοένα και ΐθρύνεται, ότι οι σχέσεις ΐνάμεσα στις τάξεις και στα ΐθνη γίνονται πιο άνθρωπινές, πιο πολιτισμένες, ότι οι διαφορές όλοένα και πιο ειρηνικά και δικαία ρυθίζονται κάτω απ' τον ΐλεγγο των μάξων κ.λπ. Τότε δικαιολογούνται δε άπορούσανε πως ΐμεις δε μπορούμε να καταλάβουμε ότι ΐναι δυνατή ή ειρηνική μεταβίβαση προς το σοσιαλισμό μέσω της λαϊκής δημοκρατίας.

ΐμεις όμως δε ΐπορούμε για τη δική τους άδυναμία να καταλάβουμε πως οι ΐντιλήψεις τους ΐχονται σ' ΐντίθεση με τα γεγονότα και τον Μαξισισμό. Αυτή ή άδυναμία που τους χαρακτηρίζει τώρα, δε φανίνεται και στους ΐδιους ΐπίστευτη, όταν οι εργαζόμενες μάξες των εργατών και άγροτών, ΐ' άσκήσουμε μια δική τους ΐνεξάρτητη πολιτική, μια

πέρα ανάπτυξη των Σοβ. μαζών και του Διεθνούς Προλεταριάτου.

ΐκείνο που γίνεται σήμερα στη Σοβιετική Ένωση κάτω από την καθοδήγηση της γραφειοκρατίας είναι τούτο: Η κατάσταση που κυβερνάει σήμερα τις εργαζόμενες μάξες της Ρωσίας ΐχει δημιουργήσει ΐδιαίτερα ΐδικά συμφέροντα που για να τα ΐπερασπίσουνε δε διατάζουνε να χρησιμοποιήσουνε την κρατική βία κι' αυτά τα ΐδικά συμφέροντα σημαίνουνε πως ή γραφειοκρατία κλέβει όλοκληρη την ΐπεραξία από την παραγωγή των ΐλικών αγαθών, χρησιμοποιώντας την πιο ΐμνη κρατική βία.

Γι' αυτό το λόγο, το Σοβιετικό καθεστώς ΐχει πολύ μεγάλες ΐναλογίες με το Βοναπαρτιστικό που άπαιλοτριώνει την άστική τάξη πολιτικά, για να της ΐπιτρέψει οικονομικά ν' άπορωθεί στο ΐργο της. Η διαφορά του Σταλινισμού και Βοναπαρτισμού ΐγκνεται στο ότι αυτός άπαιλοτριώνει και τους κουλάους και τους προλεταριους πολιτικά, για να τους ΐπιτρέψει ν' άπορωθούνε στην παραγωγή για να τους κλέψει με τη δύναμη της κρατικής βίας όλοκληρη την ΐπεραξία.

Στον καπιταλισμό, και ΐδιαίτερα στο στάδιο του μονοπωλιακού καπιταλισμού, ο άστικός ΐδιοκτητής ΐχει μια ΐνεξάρτητη οικονομική δύναμη που μπορεί να τη χρησιμοποιήσει για ν' ΐνατρέψει την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση ΐναι μια πολιτική ΐπιτροπή των άστών, και το κράτος ΐποστηρίζει τους ΐξωτερικούς ΐρους της παραγωγής. "Όλη ή πορεία του Καπιταλισμού, ΐναι πορεία προς τα μονοπώλια και τη διεθνή ΐνωμένη οικονομία, και τον κρατικό καπιταλισμό.

Στο "Εργατικό Κράτος ο μηχανισμός με το στέδιο ΐρίξει και καταπνέει προδόντα μηχανές, και εργάτες. Οι εργάτες ΐ κυρίαρχη οικονομική τάξη της Σοβ. Ένωσης ΐδμε την ΐργατική τους δύναμη δε ΐνε πιο ΐλεύθεροι να πουλήσουνε μπροστά στο μονοπωλιακό άγοραστή κράτος. Κατά δεκάδες χιλιάδες μεταφέρονται οι εργάτες από το ΐνα στο ΐλλο μέρος χιλιάδες μίλια μακρύνά ακολουθώντας τα προσητάγματα της διεθνή ΐνωμένης γραφειοκρατίας. Στο ΐσωτερικό ΐχει αναπτυχθεί ΐνας ΐπρηθροξ μηχανισμός παρακολούθησης των μαζών, που κίτω ΐπό τη θρηϊώδικη

πολιτική όλοτετα ΐνεπρηΐαστη απ' τις μικροαστικές τάσεις και τη μικροαστική ΐπιτροπή, μια πολιτική ταξιακή πάλης για την ΐπελευθέρωση των εργαζομένων απ' τα νύχια της ΐμειτάλλευσης και της φασιστικής βαρβαρότητας, που για χιλιάδες χρόνια τώρα καταπνέει σαν βραχνάς την ΐνθρωπότητα.

Κι' ΐσθδ θα γίνη ΐχι με την ειρηνική ΐξέλιξη όπως διακηρύττουμε οι σταλινικοί, ΐλλά με την ΐμειληκτη πάλη των τάξεων μέσα στην κοινωνία, που ΐδηγεί στην προλεταριακή ΐπανάσταση και στη δικτατορία του προλεταριάτου ΐάν της μόνης μορφής ΐξουσίας που μπορεί να λύσει όλα τα άστικοδημοκρατικά προβλήματα και να προσητάξει το ΐέρασμα στην κοινωνία του Κομμουνισμού ΐπου δε ΐ ΐπάχουνε οι κοινωνικές τάξεις και οι ΐνθρωποι όλοι γενικά δε ΐχουνε τις ΐδιες ΐυκαιρίες προόδου και ΐνάπτυξης.

ΐπατρία του δήμιου Μπέρια, ΐνλαϊκάνει και βασανίζει, ΐξοφρίζει και τουφεκίζει κάθε τιμο και συνετή ΐπαναστάτη. Σκοπός της ΐργάνωσης της ΐποστηρίξης της Γκεπεοκρατίας ΐναι να καταλύσει την ΐσοκρατία, ΐναι να μοιραστεί με κάθε θυσία μια ΐσωτερική ΐνατροπτική κίνηση για την ΐποκατάσταση των ΐλευθεριών που πραγματοποιήθηκαν από την "Οχτωβριανή ΐπανάσταση για να καταλυθούνε στα 1924—1928 από τη γραφειοκρατία και το περιβάλλον της.

"Όλες οι πληροφορίες που ΐχονται από τη Σοβ. Ένωση, τονίζουν με ΐμπαση την ΐνισότητα που ΐμπαρξεί ΐκεί μεταξΐ των εργατών και της λαμβάνουμε πως δε ΐχουμε ΐνθύνει τη χώρα. "Απ' τα πιο πάνω και απ' τις μεταπολεμικές ΐσωπολιτικές μεταρρυθμίσεις που πραγματοποιήθηκαν στο Σοβιετικό καθεστώς, καταλαμβάνουμε πως δε ΐχουμε τώρα μπροστά μας ΐνα "Εργατικό κράτος ΐμοιο καιΐ" ΐλα με κείνο που ΐγωνίστηκαν οι Λένιν και Τρότσκι για να ΐργανώσουνε ΐστερα από την "Οχτωβριανή ΐπανάσταση, ΐλλά ΐνα ΐκφυλισμένο εργατικό κράτος που κείνο που δε ΐκατέλυσε ΐκόμ' απ' ΐσα πραγματοποιήσε ή ΐπανάσταση, ΐναι ή Κοινωνικοποίηση της παραγωγής, που κάτω από τη διεφθαρμένη Θεμιδοκρατική γραφειοκρατία δε ΐπορούνε να ΐπάχουνε προοπτικές που να δεβαίνονε την ΐδιατήρησή της, όταν ΐχουμε ΐπ' ΐνη μας πως ή Σοβιετική γραφειοκρατία ΐχει καταργήσει το μονοπώλιο πάνω στο ΐσωτερικό ΐμπαρξιο, που βρισκότανε στα κρατικά ΐχρία από τα 1922.

"Οτι ή Σοβ. γραφειοκρατία ΐπέτρυνε την ΐληρονομικότητα και τη μεταβίβαση της ΐριουσίας από το ΐνα στο ΐλλο πρόσωπο, μέτρο που κατάργησε ή "Οχτωβριανή ΐπανάσταση.

—Κ' ΕΣΥ ! ΣΥΝΤΡΟΦΕ,
δε φυλάξει τον
ΤΟΜΟ του «ΕΡΓΑΤΗ»
—Μεγάλη παράλειψη !
—Γράψε να σ' το στείλωμε!

Τιτύνος: Γ. Χειμαροξής
Τίτλος: «ΖΑΒΑΛΛΗΣ Λικιόλης»